

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 212 - Forslag til lov om ændring af skatteforvaltningsloven og forskellige andre love (Ny klagestruktur på skatteområdet og ændringer som følge af idriftsættelsen af Ét Fælles Inddrivelsessystem m.v.)

Hermed sendes kommentaren til henvendelsen fra Foreningen af Danske Skatteankenævne (bilag 23).

Holger K. Nielsen

/Per Hvas

Lægmænd, ankenævn og fremtiden

Foreningen af Danske Skatteankenævn (herefter benævnt FDS) er af den opfattelse, at en ordning med frit valg mellem Landsskatteret og ankenævn reelt vil betyde en afskaffelse af ankenævnene. Foreningen vurderer, at antallet af sager til nævnsbehandling vil falde betragteligt, hvis der er frit valg og kun én administrativ klagemulighed, fordi:

1. Et antal sager vil blive visiteret til Landsskatteretten.
2. De borgere, der i dag springer skatteankenævnet over, vil fortsætte hermed.
3. De borgere, der i dag har valgt at få behandlet deres klage i begge instanser, må antages at vælge Landsskatteretten fremover.
4. Mange borgere vil, med kun én administrativ klagemulighed, vælge den ”øverste” myndighed – altså Landsskatteretten.
5. Med et fast gebyr på 300 kr. vil der heller ikke være et økonomisk incitament til at klage til skatteankenævnet.

Kommentar:

Det må forventes, at skatteankenævnene vil få færre sager end i dag. Hvor mange færre er dog svært at spå om. FDS’ spådom forekommer dog noget pessimistisk.

Det er ikke klart, hvorfor de sager, hvor klageren i dag vælger at springe over skatteankenævnet, nævnes. De behandles jo ikke i skatteankenævnene i dag. Muligvis begrænser det incitamentet til at springe over skatteankenævnene i dag, at der skal betales klagegebyr ved Landsskatteretten og ikke ved skatteankenævnene, og et ensartet gebyr på 300 kr. ændrer på dette. Betydningen af dette er dog nok begrænset – beløbenes størrelse taget i betragtning.

Det må endvidere forventes at det vil være et begrænset antal sager, som visiteres til Landsskatteretten, fordi de er principielle eller hænger sammen med andre sager, som skal behandles af Landsskatteretten.

Det er ikke givet, at borgere, der har valgt at påklage ankenævnsafgørelser til Landsskatteretten, vil vælge Landsskatteretten fremover, og det er ikke givet, hvor stor effekten af, at Landsskatteretten eventuelt vil blive anset for den øverste myndighed, er.

Endelig peger det i modsat retning, at kvaliteten af skatteankenævnenes afgørelser med forslaget vil blive højere.

Jeg mener, at der fortsat er behov for skatteankenævnene, og jeg mener, at borgerne også vil være af denne opfattelse og dermed fortsat vil bruge skatteankenævnene. Dermed vil forslaget ikke indebære en afskaffelse af ankenævnene.

Embedsmænd, sekretariat og fremtiden

FDS anfører, at der med det fremsatte forslag er tillagt den selvstændige myndighed, skatteankeforvaltningen, flere kompetencer, end sekretariatet har i dag, f.eks. skal sekretariatet udarbejde sagsfremstilling med indstilling til afgørelse og sende denne i høring hos borgeren, før sagen forelægges for nævnene.

Dette svarer i hovedtræk til den proces, der anvendes og fungerer i Landsskatteretten i dag – dog med den markante forskel, at Landsskatteretten og dets sekretariat er én myndighed. FDS mener, at borgerens retssikkerhed er truet, når medlemmerne af ankenævnene først ser

sagen, når embedsmænd fra en anden selvstændig myndighed reelt har færdigforhandlet sagen.

Forslaget synes i øvrigt ikke at tage stilling til den række af spørgsmål, der opstår, når der sker en opsplitting i selvstændige myndigheder.

Kommentar:

Der henvises til min kommentar til FDS' tidligere henvendelse (L 212, bilag 14). Ankenævnene sekretariatsbetjenes i dag af en anden myndighed, nemlig SKAT. Dette er ikke i sig selv et problem, men naturligvis skal der i loven og forretningsordenen være regler for samspillet mellem de enkelte myndigheder.

At skatteankeforvaltningen har sendt et udkast til afgørelse i høring hos klageren, før sagen forelægges for ankenævnet begrænser ikke ankenævnsmedlemmernes mulighed for at have en anden opfattelse af sagen, og det skader ikke klagerens retssikkerhed.

Afslutning

FDS finder, at lovforslaget rejser spørgsmålet om, hvorvidt det reelt er et ønske at afskaffe det borgernære, decentrale lægmandssystem.

Hvis det er tilfældet, bør man gøre det nu og ikke lade nævnene nedlægge sig selv over en årrække. Det vil efterlade "den lille borger" i et retssikkerhedsmæssigt tomrum, og muligheden for at vælge behandling ved Landsskatteretten frem for ved et skatte- eller vurderingsankenævn er et mere frit valg for den borger, der bor i nærheden af København eller har professionel rådgiver, end for den borger, der bor i Vestjylland eller er uden rådgiver.

Alt i alt finder vi, at lovforslaget retssikkerhedsmæssigt er langt ringere end både det lovforslag, der var til høring og den nugældende struktur.

De økonomiske besparelser på 20 mio. kr. er tvivlsomme set i lyset af de øgede udgifter til omkostningsdækning og formentlig også en stigning i antallet af domstolsbehandlinger.

Kommentar:

Forslaget kan ikke forventes at medføre, at skatte- og vurderingsankenævnene nedlægges. Lægmandsorganer har stadig en rolle at spille. De kan være med til at sikre borgeren en borgernær klagebehandling, hvor borgeren selv kan møde op og tale sin sag, uden at det er nødvendigt at benytte sig af rådgivere.

Lovforslaget medfører bedre og hurtigere afgørelser. Det er en forbedring af retssikkerheden. Muligheden for at vælge, at sagen skal behandles af Landsskatteretten frem for af et ankenævn, er ligeledes en retssikkerhedsmæssig forbedring.

For så vidt angår omkostningsdækning, henvises til min kommentar til FDS' tidligere henvendelse (L 212, bilag 14).

For så vidt angår omkostningerne til domstolsbehandling, skal det påpeges, at efter lovforslaget kan klageren vælge, at en sag, som er visiteret til et skatte- eller vurderingsankenævn, i stedet skal behandles af Landsskatteretten. Dette sikrer, at sagen behandles af den klageinstans, klageren finder bedst egnet til at behandle sagen. Behovet for domstolsprøvelse søges ligeledes modvirket gennem større fokus på afgørelsernes kvalitet. Gennem etablering af et fælles sekretariat, og gennem at Landsskatteretten skal behandle alle principielle sager, sikres en høj kvalitet af alle afgørelserne.

Dermed er det min opfattelse, at forslaget hverken vil føre til, at flere eller færre sager vil blive indbragt for domstolene.